

míst. škol. rady ze 14. prosince 1927, podalo obecní zastupitelstvo v A. odvolání mimo jiné z důvodu, že mšr nesplnila povinnosti, uložené jí v § 4 odst. 2 zák. č. 77/27, t. j. aby školní rozpočet s rozvrhem schodku dodala obci A. nejdéle do konce září 1927 a že proto její nárok na příspěvek k úhradě nekrytého školního nákladu zanikl.

Nař. rozhodnutím vyhověla osk v B. odvolání tomu a zprostila obec A. od placení konkurenční kvoty per 7.764.60 Kč na rok 1928 školní obci B.

Stížnost, vytykající tomuto rozhodnutí nezákonnost, uznal nss důvodnou.

V § 4 odstavci 2 zák. č. 77/27 ukládá se ovšem mšr-ě, aby rozpočet školní obce na příští rok kalendářní s potřebnými výkazy a vysvětlivkami, a skládá-li se obec školní z několika obcí místních nebo jejich částí, také s rozvrhem rozpočtového schodku, zaslala starostům všech přiškolených obcí nejdéle do konce září každého roku. Avšak tato zákonná lhůta nemůže býti pojímána jako lhůta propadná v tom smyslu, že by její zmeškání mělo za následek osvobození přiškolených obcí od povinnosti nésti kvotu školního nákladu na ně vypadající. Řečený lhůtový předpis jeví se naopak stejně jako obdobný lhůtní předpis § 6 ob. fin. novely č. 329/21 (nál. Boh. A 8418/30) pouze předpisem pořádkovým, jehož nezachování by případně mohlo býti stiháno tresty pořádkovými.

Pro správnost tohoto výkladu svědčí nejen, že dodržení stanovené lhůty nebylo postaveno pod žádnou sankci, nýbrž také a zejména ta okolnost, že není v zákoně pamatováno na to, jakým jiným způsobem by měl býti uhrazen úbytek v úhradě školního rozpočtu, který by zmeškáním této lhůty nastal.

Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí, spočívající na opačném, avšak mylném právním názoru, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8580.

Živnostenské právo: * Majitelka živnosti nedopouští se přestupku § 49 živn. ř., jestliže při provozování svých obchodů užívá vedle rodového jména i jména, jehož nabyla provdáním.

(Nález ze dne 2. května 1930 č. 32.218/28.)

V ě c : Anna G. v Ú. proti zemské správě politické v Praze o přestupek živnostenského řádu.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Trestním nálezem osp-é v Ú. ze 16. června 1928 byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 49 živn. ř., jehož se dopustila tím, že používala při provozování své obchodní živnosti na reklamních letácích svého příjmení za svobodna, vytištěného velkou sazbou, kdežto její nynější jméno bylo tam vytištěno malou sazbou jako pouhý přídavek. Odsouzena byla dle § 131 cit. zák. k pokutě 100 Kč, po případě do vězení na 10 dní.

Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno v podstatě s odůvodněním, že st-lka jako vdaná osoba není se zřetelem na předpis § 92 o. z. o. oprávněna při provozování své obchodní živnosti, ježto nejde o firmu zapsanou do obchodního rejstříku, užívati svého rodného jména, nýbrž jedině jména, jehož nabyta svým provdáním.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

V § 49 č. 1 živn. ř. je prohlášeno za přestupek živn. řádu, používá-li živnostník při provozování obchodů jména jemu nenáležícího.

V daném případě je nesporno, že st-lka za svobodna se jmenovala Anna P., že jako svobodná opověděla svoji dosavadní živnost obchodní ma místě, kde se dosud provozuje, že k zevnímu označení své provozovny a při provozování živnosti vůbec užívala svého zmíněného jména a že později se provdala. Na sporu je otázka, zdali je st-lka následkem svého provdání povinna při provozování živnosti používati výlučně jména svého manžela, a je-li jí tedy bráněno používati svého rodného jména za svobodna s připojením dodatku vyznačujícího, že jest provdána, a obsahujícího rodové jméno, jehož provdáním nabyta.

Nss má za to, že jí nelze brániti, aby používala označení Anna P., provd. G.

V § 12 živn. ř. jest předepsáno, že v opovědi živnosti dlužno mimo jiné uvést jméno podnikatele. Tohoto jména je živnostník oprávněn používat k vnějšímu označení závodu nebo bytu, k označení výrobků živnostenských nebo vůbec při provozování svých obchodů a při svém podpisu (§ 49 č. 1 a contr.). Provádáním živnostnice nastává ex lege dle § 92 o. z. o. změna jejího rodného jména. Jejím rodovým jménem je jméno jejího manžela. Tohoto jména je nejen oprávněna, nýbrž i povinna užívat. Než z tohoto práva resp. povinnosti neplyne, že by jí bylo bráněno, aby, používajíc rodového jména svého manžela, činila tak s dodatkem, vyznačujícím její rodné jméno za svobodna. Činí-li tak, neužívá jména jí nepřislušejícího.

Než pro obor živn. práva nelze uznati ani nepřípustným, aby živnostnice i po svém provdání používala svého rodného jména, pod kterým obchod za svobodna provozovala, s dodatkem, vyznačujícím jméno rodové, jehož provdáním nabyta. Účelem ustanovení § 49 č. 1 živn. ř. je ochrana veřejnosti proti klamání o kvalitě nebo o původu zboží, která by nastala tím, že by živnostník používal jména mu nenáležícího (Srovn. Budw. A 181/1901). Užívá-li živnostnice i po svém provdání svého rodného jména s dodatkem, vyznačujícím rodové jméno, jehož nabyta provdáním, nečiní tak, aby klamala obecnost, nýbrž zřejmě proto, aby obecnost upozornila, že nejde o podnik nový, nýbrž že pokračuje v provozování podniku dosavadního, obecnostu známého pod jejím rodným jménem za svobodna. Ani z toho, že st-lčino rodné jméno bylo na oběžníku vytištěno mnohem větší sazbou než jméno, jehož nabyta provdáním, neplyne, že by měla úmysl obecnost klamati o kvalitě nebo původu zboží, jež k prodeji nabízí a prodává.

V daném případě není tedy dána skutková podstata přestupku st-lce za vinu kladeného.